

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΒ'.

॥

ΑΘΗΝΑ, 28 ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΤΗ 1914

॥

ΑΡΙΘΜΟΣ 529

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟΜΕΡΟΣ. Πρότα τὴν ψυχή μας καὶ ὑ-
στερά τὸ μναλό μας.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ. Ἀπὸ τὸ «Μαῦρο
καράβι».
ΚΛΕΑΡΕΤΗ ΔΙΠΛΑ. Ἀγάπης λόγια.
Ι. ΖΕΡΒΟΣ. «Ἐνας πρόδολος γιὰ τὶς «Σκόρ-
πιες μολυβιές».
Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Στοὺς νέους.
Κηφισσαί.
Κ. ΚΩΝΤΟΣ. Ὁ ἡσκιος τοῦ δασκάλου.
ΜΕΝΑΝΤΡΟΣ ΜΑΓΝΗΣ. Ἀπὸ τὸ Πολυτε-
χνεῖο.
ΑΛΕΚΟΣ ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ. Κιλκίς.
ΓΑΥΡΟΣ ΟΡΝΙΘΗΣ. Τὸ παράπονοτοῦ πιπιδιοῦ.
ΜΙΧ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Φιλολογικοὶ τύποι
(Καρικατούρες).
Γ. ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ. Στοὺς νέους μας !
ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ. Μιὰ καὶ καλὴ !
Ν. ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΣ. L' investiture.
ΣΑΑΔΗ. Ἀπὸ τὸ «Μπουστάν».
Γ. ΣΠΑΤΑΛΑΣ. Οράτιον : Ωδὴ πρὸς τὸ Σί-
οτο.
ΤΡΙΛУΣΣΑ. Μῦθοι.
ΜΕΝΟΣ ΦΙΛΗΝΤΑΣ. Ἀνοιξη.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ.—Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ. —
Ο, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ.

ΑΠ' ΤΟΝ «ΔΩΔΕΚΑΤΟ.,

ΚΙΛΚΙΣ

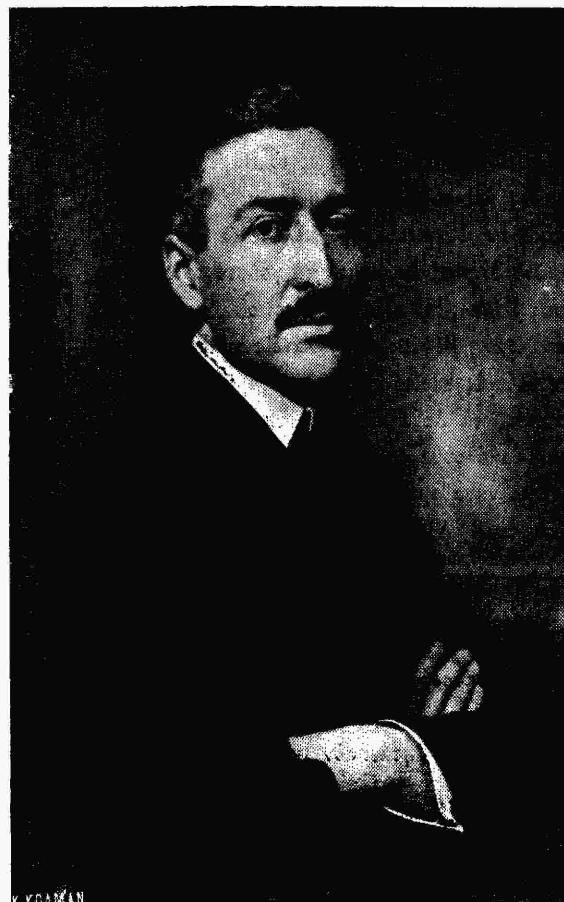
Χιλιόστορια ἐλελεῦ σοῦ δώσαν σένα
Πλατειὰ φτερὸν καὶ πέρασες δρμῶντας
Σὺν τὸν ἀητὸ τοὺς κόσμους, καὶ
[παρθένα]
Χρυσᾶ στεφάνια ἢ Νίκη σοῦπλεξε,
[δῆτας]

Μιὰ θάλασσα ἢ πατρίδα τ' ἀφρισμένα
Ξαπόλυτε παιδιά της τραγουδῶντας
Τρωϊκούς, Βυζαντινοὺς καὶ τοῦ εἰ-
[κοσι ἔνα]
Παιᾶνες καὶ τ' ὄνομά της διαλα-
[λῶντας].

Σπασμένα μέτωπα καὶ τρύπια στίχια
Λαφνόκλωνα τὰ βρῆκεν ἢ ἄλλη μέρα·
Νεκρὸς κανείς ὀλύμπια ἵψῃ στὰ
[πλήρηα]

Τῶν πεσμένων, καὶ ὁ κάμπος πέρα
[ώς πέρα]
Τρικυμιστὸ καὶ ἀθάνατο ἔνα γέντι
Ποὺ κέρναε ἢ Δόξα κάθε νιὸ λεβέντη.

ΑΛΕΚΟΣ ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ

Ο ΙΔΑΣ

Εἶναι ὁ συγραφέας ποὺ διαβύζεται πολύ, παρα-
πολύ, καὶ γιὰ τὴν πρωτότυπη καὶ πλέον σκέ-
ψη του καὶ, περισσότερο, γιὰ τὸ ὑφος του,
ποὺ εἶναι ὑφος ὀλωσδιόλου διιζό του, ὑφος προ-
σωπικό. Τὰ τρία βιβλία του : «Μαρτύρων καὶ
‘Ηρώων αἵμα», «Σαιμούμράκη» καὶ «Οσοι ζω-
τανοὶ ἔχουν ἔξαντληθεῖ, καὶ μέσα σ' ἔνα μήνα
λίγα ἀπομείνανε ἀπὸ τὰ τρακόσια ἀντίτυτα τοῦ
«Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ» του, ποὺ δώσαμε στὸ
Βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου - Κουζλάρα. Τὸ κλισέ
του εἰχανε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς τὸ δανείσουν τ'
‘Αλεξαντριανὰ «Γράμματα».